

tider i forbindelse med deltagelse i Parlamentets faste møder.

Også i forbindelse med parlamentarisk deltagelse i officielle møder uden for EU's område med rejser, som foretages under udøvelse af deres mandat i andet øjemed end officielle møder, yder Parlamentet godtgørelse til dækning af de pågældende omkostninger. Parlamentets faste godtgørelsesbeløb er fastsat af Parlamentet ud fra en vurdering af de gennemsnitlige udgifter, som medlemmerne må antages at have i forbindelse med deres rejseaktivitet.

For at mane enhver tvivl i jorden med det samme vil jeg gerne pointere, at de danske medlemmer af Europa-Parlamentet i princippet allerede er omfattet af de samme nationale skatteregler vedrørende rejse- og opholdsgodtgørelse, som gælder for danske lønmodtagere.

Der foreligger altså ingen hjemmel, der specifikt fritager parlamentarikerne for beskatning af rejse- og opholdsgodtgørelse, som de modtager fra Parlamentet.

De danske regler om skattefri rejsegodtgørelse baserer sig på standardsatser, der er fastsat på baggrund af en gennemsnitlig vurdering af, hvilke udgifter man i en normal situation må antages at blive påført ved rejseaktivitet. Satserne gælder uanset arten af det job, der udføres.

Når Parlamentets ydelser til parlamentsmedlemmer alligevel ikke beskattes herhjemme, er det, som forslagsstillerne selv er inde på i bemærkningerne til beslutningsforslaget, fordi fællesskabsretten er til hinder for, at parlamentarisk rejsegodtgørelse i praksis undergives national beskatning.

Dette synspunkt er bekræftet i EF-Domstolens dom i den såkaldte Lord Bruce-sag. Efter dommen kan afgørelsen af, om den faste godtgørelse delvis har karakter af vederlag og derfor kan underlægges national beskatning, alene afgøres efter fællesskabsretten. Med udgangspunkt i dommen er det Skatteministeriets vurdering, at selv en national beskatning af en eventuel overkompensation som foreslået af forslagsstillerne vil være uforenelig med fællesskabsretten.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er urimeligt, såfremt nogle parlamentarikere får store skattefri beløb på de godtgørelser, de får udbetalt af Parlamentet. Som det gælder for de danske skatteregler for rejse- og opholdsgodtgørelse, må formålet med Parlamentets udbe-

talte godtgørelser alene være at sikre, at de enkelte parlamentarikere ikke får påført udgifter ved varetagelse af deres hverv.

Skatteministeriet har derfor også rettet henvendelse til Kommissionen med henblik på at få afklaret, hvorledes Kommissionen ser på spørgsmålet om foreneligheden af EU-retten og en national beskatning af en eventuel difference mellem Parlamentets udbetalte rejsegodtgørelser og parlamentarisk faktiske omkostninger, altså at få be- eller afkræftet, at Kommissionen er enig i de vurderinger, der ligger til grund for den nuværende danske praksis vedrørende beskatning af godtgørelserne. For der skal naturligvis ikke herske gnist af tvivl om, at den nuværende danske praksis hviler på et korrekt grundlag.

Jeg finder således, at regeringen har taget de initiativer, der er mulige og relevante i denne sammenhæng. Derfor er det foreliggende beslutningsforslag efter regeringens opfattelse overflødigt, og regeringen kan derfor heller ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Blot her ved indledningen af debatten ønsker jeg at rette et spørgsmål til skatteministeren.

Jeg er enig med skatteministeren i, at Lord Bruce-dommen som udgangspunkt forbyder national beskatning, medmindre der er tale om, at de godtgørelser og refusioner, der gives, har en størrelsesorden, der berettiger til, at man formoder, at det er skjult lønudbetaling.

Det, der så er spørgsmålet til skatteministeren, er naturligvis: Hvad har man i Skatteministeriet gjort for at vurdere, om de godtgørelser og refusioner, der finder sted, har en størrelsesorden, der giver skatteministeren grund til at tro, at der ikke er tale om en sådan skjult vederlagsudbetaling?

Det her er jo en årelang sag, det er noget, vi har rejst fra Dansk Folkepartis side de sidste 2-3 år, og man har fra Skatteministeriets side sagt det samme, som man siger i dag, og derfor er der selvfølgelig grund til at spørge skatteministeren: Hvad konkret har man foretaget sig i Skatteministeriet i forhold til de danske medlemmer af Europa-Parlamentet for at sikre, at der ikke hos dem er tale om en skjult lønudbetaling i form af de refusioner og godtgørelser, de modtager?